ספר הקנה — סוד קידוש החודש

סוד קידוש החודש.

וגם אמר החודש הזה לכם ראש חדשים ונתעוררו חז"ל לומר מ"ע בב"ד לקדש את החודש (בב"ד) אל"ר אמור לי משה אמר לישראל החודש הזה לכם ראש חדשים וא"כ במה נתקשה משה, ועוד יכתוב חודש זה לכם ראש חדשים מאי החדש הזה עם ההי"ן.

א"ל בני כי אמר לו הקב"ה חדוש העטרה המתחדשת מת"ת זהו החודש ה' עם זה הוא ה' אחרון המתחדשת מהמדה הנקראת זה אות החדשה ונתקשה משה למה לא תהיה העטרה באור עצמו, וא"ל כזה ראה וקדש, הכוונה העטרה נקראת אשה בדגש כי עיקר קבלתה מפחד יצחק האש הגדולה ואז כל המקטרגים תובעים דין ממנה, ובזמן ההוא שהיא נתכסית לגמרי והיא כסויה בדין אז נותנים חלק למדת הדין שעיר ושעירים ירקדו שם, ואותה מקדשים לת"ת ישראל ואז דוחה כל המקטרגים בחוץ ונותן להם השעיר הזה שלא יהיה להם רשות להכנס ולתבוע דין כי אין רצון המלך ואז יאמר כולך יפה רעייתי ומום אין בך כי מו"ם בגימ' אלהי"ם, וזהו שאמר יעקב אכפרה פניו במנחה, ועל שבב"ד מקדשים אותה הם השוקיים והיסוד ע"כ המצוה תלויה בב"ד, כי אליהם באים עדים וחוקרים אותם אם האמת אתם יש אמת עם הלבנה אז אומרים מקודש שלא יראה שכופר במה שב"ד מקדשין, וע"כ בא אשר תקראו אתם במועדם חסר ו' וקרינן ביה אתם שקידוש הירח ניתן לחז"ל, ולאו דוקא כשמקדשין וקובעין כדין אלא אפילו טעו שכן כתיב ג' פעמים אתם וכולם חסרים ו' לומר לך אפילו שוגגים ואפי' מוטעים ואפילו אנוסים, וכן צדקו דברי ר"א בר צדוק שאמר נראה שלא בזמנו הוא ליל ל"א אין מקדשין אותו שכבר קדשוהו שמים בתחלת הלילה, כי בזמן שרואין למעלה שאין ב"ד מקדשים אותו למטה מקדשים אותו למעלה שאין עושים מעשה למטה אלא להעשות למעלה אבל אם לא עשו למטה ונעשה למעלה אין צורך למטה לעשות יותר, אל"ר בכלל העניינים מבלבלים את האדם ומוציאו מן העולם כי מאבד את נפשו, כי מ"ש במועדים שאם טעו יש לשמרם אף בטעות ושאר כל המצות אם טעו ב"ד מביאין קרבן על שגגתם, ותינח בשוגג אבל לכתחילה שדוחים ר"ה מימי אד"ו משום ירקא ומשום מתיא ומשום ערבה וכי אינן יותר טוב לדחות הערבה שהוא תיקון נביאים ממה שנדחה ר"ה ממקומו ויאכלו ישראל חמץ בפסח ויאכלו בי"כ ויעברו כולם בכרת, ולמה לא יסריח מת אחד ממה שיתחייבו כל ישראל בכרת, וגם וכי זולת ירקא לא יוכל האדם להתקיים, ועוד וכי בבל רובא דעלמא המעפשת חלילה שאינה רובה דעלמא וכי בעבור שנחסר ו' ממלת אתם מצאו סמך להחריב העולם, אין זה סמך וראיה דיש לו חברים דכתיב ויפקוד אתם משה וצפית אתם זהב וכל אתם שנכתב במשכן כולם חסר ו', ועוד הכא לא להיתר נחסר אלא ה"ק אין החודש מקודש אם לא שיקדשוהו ב"ד בפיהם זהו אתם, מה תאמר ג' אתם למה חד למעלה צווי מהבינה לקדש העטרת והמקדשים שוקיים ויסוד,

וחד לב"ד שלמטה, וחד לעומדים שם צריכים לומר מקודש מקודש פעמיים שנאמר מקראי קודש ב' קריאות, וא"כ לכתחילה לא ידחו וכשגגו יחזרו ויתקנו תיקון אמת ויביאו קרבן על שגגתם, אבל עתה שרואים התיקונים מקולקלים ומהופכים חוזרים הכופרים ומקלקלין לעצמן, א"ל בזה איני יודע מ"מ אמור אתה, א"ל הנה אבי והוא אביך ונשאלהו א"ל בני דעו כי בהיות ר"ה ביום א' יבא יום ערבה בשבת שהערבה רומזת בלוי ואין לדחותו כי הוא מקיף כל השמטות, וגם אין לדחות השבת שאין דוחין רחמים מפני דין, ובהיות ר"ה בד' הד' רומז בפחד וא"כ הבינה תדין העולם בדין במדה ההיא ובאותו יום א"כ יבא י"כ בו' הרומז בהוד ויהא דקדוק גדול בבריות ולא יעבירו ראשון ראשון ויתרבו המתים כי ירד הירקון הוא הדין הקשה בבבל הוא מדה"ד הרפה כי שם בלל ה' שפת כל הארץ, וזהו מתיא וירקא הסתירו הסוד, ואם יהיה ר"ה בו' הוא רומז בהוד ואם הבינה דנה בהוד כל הדינים ימצאו שם כי הוא מעבר הפחד ויפסוק הדין לרעה והיינו מתיא וירקא, וע"כ ציוותה התורה שלא להניח ר"ה באלו הימים והכל ע"פ הדיבור וקרא אסמכתא בעלמא ומינה לא תזוזו, קראו והבינו מולד שאינו ראוי להראות בו ביום אבל מתכסה כל אותו היום והוא הנקרא מולד הזקן אין לקבוע ר"ה בו ביום כי הדין בתוקפו, וי לעלמא אם הבינה תדין את העולם בד' זמנים הללו אבל בימי בגה"ז, ב' אף כי רומז במה"ד חומלת בבינה ומבקשת רחמים כי יראה פן יכבו גחלתם ואין זה בפחד והוד, ג' רומז בחסד עולם, ה' רומז בנצח מעבר החסד מדת משה סלח נא לעון העם הזה, ז' כולו רחמים אין שטן ואין פגע רע, ומוטעים ואנוסים חלילה חלילה מאחר שעשיתו קדש תעשהו חולין אין מכניסין חולין בעזרה (בעטרת) וקב"ה מסכים עמהם בזמנם, וע"כ דעו בני חז"ל לא גורעים ולא מוסיפים שמלת את"ם מתהפך אמ"ת האמת אתם הוא אביו של יהודה תתן אמת ליעקב זהו יהודא בן תימא אומר שאין להרהר בדבריהם, וי להם לאותם שלא ירדו לשורש הדברים של חז"ל להכיר ולדעת דברי מלך ישראל המצוה לישראל משם אביו יעקב להכיר את דבריו, אבל לוקחים הדברים כפשוטו שלא ידעוהו אף לומדי התורה ר"ל כנ"י מצוה משם ת"ת שכנ"י מלך ישראל הגשמי ובה מלכים ימלוכו, ויעקב הוא תורה שבכתב וא"כ שימו יד לפה כי כל הדברים אמת ע"פ הדיבור: